

szág idejét és nem gondolnak arra, hogy minden türelemnek egyszer vége szakad. A nemzeti munkapárt, erejének, hatalmának tudatában ma még vár. Ez a párt az ország, ez a párt a nemzet közvéleménye és igazán főségesen nagyszerű az a türelem, amelylyet ez az egységes, nagy pártja a parlamentnek a jelentéktelen kisebbség viselkedésével szemben tanúsít. Csakhogy ez a helyzet nem tarthat örökké. Elvégre ha van parlament, az azért van, hogy dolgozzék és megvalósításra váró, közérdekű, országos munkákkal nem lehet várni addig, amíg az ellenzék jobbik eszére tér. Kérdés ugyanis, hogy van-e az ellenzéknek jobbik esze. Kossuth nyilatkozata után ez valószínűtlen.

A képviselőház ülése.

— Zárt ülések korszaka. —

(Saját tudósítónktól.) A parlamenti harcban új korszak kezdődik. Dicsőséges korszak ez, mondhatjuk. Az egész manőver arra való az ellenzék szerint, hogy elégtételt adjon a kormány. Elégtételt: az ellenzék egyebet se akar. De mikor újra nem sértették meg! Mikor újra semmi köze a kormánynak ahhoz az egészhez, amit rá akarnak erőszakolni! Egy munkapárti képviselő nyilatkozata miatt indították meg hetekkel ezelőtt az obsztrukciós küzdelmet. Így mondták. Kiderült, hogy amit a képviselő privát véleménynek adott le, az tulajdonképpen az ország ítélete.

Most az egyik ellenzéki lap privát ügyét vitték be a Házba. „A Nap” heccét. És zárt ülést kértek. Sőt Justh Gyula kijelentette, a folyosón, hogy több napon át az ellenzéki képviselők engedelmet fognak kérni az elnöktől, hogy a napirend előtt szóvá tehessék a kormánynak az elhatározását és amíg az elnök nem ad engedelmet a felszólalásokra, mindaddig zárt üléseket fognak kérni és a zárt üléseken tárgyalják a sajtószabadság megsértését. Tehát következik a zárt ülések korszaka. Mert az ellenzék vakmerősége határtalan. Vajon meddig tűri a többség az ilyen parlamenti küzdelmet?!

A mai ülésről ez a tudósítás szól:

Elnök: Berzeviczy Albert.

A mult ülés jegyzőkönyvének felolvasása után elnök bemutat három feliratot az általános választójog érdekében.

nyult. Temérdek aranyat, ezüstöt, gyémántot és gyöngyöt vett ki:

— Ime, — szolt, — ezért jöttem! Hoztam neked aranyat, ezüstöt, gyémántot és gyöngyöt.

Hajadba: aranykoronát. Te leszel a virágok királynője!

Ezüst karperecet a karjaidra, gyémántfüggőt a fülecskédba, gyöngyláncot hattyunkadakra!

A világ legszebb kincsei a tiéd lesznek. Gazdaggá teszlek, értékesé teszlek, boldoggá teszlek! Légy enyém!

És Éva mosolygott.

És ő, aki senkit meg nem hallgatott és ő, aki költőt, tudóst, katonát, ifju diákot, művészt, színészt kigunyolt, ő, aki senkit meg nem szeretett, — most a csunya idegen karjaiba veti magát:

— A tiéd vagyok...

A pupos, a félszemű sánta pedig ölelni kezdte, vadul-vadul csókolni, — kiesett kezéből az arany, az ezüst, a gyémánt és a gyöngy és mindegyik diadalmasan világított a porban.

A levegőben a tavasz lehellelte égett.

Román eredetiből: Török Endre.

Ráth Endre javasolja, hogy a kérvények más-más bizottsághoz utasíttassanak.

Husz képviselő névszerinti szavazást és annak holnapra halasztását kéri. Elnök így mondja ki a határozatot.

(A Nap, A Nap!)

Elnök jelenti, hogy hét képviselő, Bakonyi Samu, Polónyi Géza, Hock János, Ráth Endre, Kun Béla, Huszár Károly és Papp Zoltán engedélyt kértek tőle, hogy napirend előtt felszólalhassanak A Nap utcai árusításának eltiltása tárgyában. Minthogy az ő felfogása szerint a bejelentett napirend előtti felszólalás olyan természetű, amelyre az interpelláció van előírva, minthogy tulajdonképpen a kormány felelősségre vonásáról van szó, továbbá mivel napirend előtti felszólalás csak oly tárgyban engedélyezhető, amely más formában, mint napirend előtt nem hozható szóba, én az illető képviselők kérését megtagadtam. (Helyeslés jobbról.) Az illető képviselők ezzel szemben a Házhoz főlebbeznek. Kérdem tehát egyenként, hogy a Ház megadja-e a felszólalásra való jogot.

Elsőbben Bakonyi Samura teszem fel a kérdést. Aki megadja a felszólalásra való jogot, szíveskedjenek felállni.

A baloldal feláll.

Felkiáltás jobbról: Auf! Auf!

A többség sem Bakonyinak, sem a többi képviselőnek nem engedi meg a napirend előtti felszólalást.

Erre az ellenzék zárt ülést kérő ívet ad át az elnöknek.

Elnök jelenti, hogy husz képviselő zárt ülést kért. Ezt elrendeli és felszólítja a karzatok közönségét, hogy hagyja el a helyét.

Öt perc szünet után megkezdődött a zárt ülés.

(Zárt ülésen.)

Beck Lajos: Kérem a tanácskozási képesség megállapítását. (Zaj.)

Elnök elrendeli.

A Ház nem tanácskozásképes. Csak 35-en vannak. A munkapárt a folyosón maradt.

Kun Béla: Viccelnek a házszabályokkal!

Egyes képviselők később szállingóztak be a munkapátról.

Horváth Gyula: Svindli az egész parlament!

Justh Gyula: Nem türjük! Ez Tisza István módszere!

Közben tiz-tizenöt munkapárti bejön. A Ház így tanácskozásképes lesz.

Bakonyi Samu: A sajtószabadság az alkotmány palládiuma. Budapest polgármestere ezt nem méltányolja, A Nap kolportázsának elvonása által belegázolt a 48-iki törvény szellemébe. Vegye tudomásul a kormány, hogy a végsőkig elszánt, elkeseredett küzdelmet fogunk folytatni a sajtószabadság védelmére. A Nap-tól csak az elárúsítás könnyebb módszerét vették el, de a szabadságát meghagyták arra nézve, hogy bélyegek és címszalagok alatt küldesse a lapot. Ez az állítás üres mentegetőzés és Pilátus kézműsása a sajtószabadság lebunkozásának bűne alól. A miniszterelnök különbséget tesz nagy sajtó és kis sajtó között. Az utcának is joga van ahhoz, hogy szerény filléreivel hozzájuthasson a mindennapi olvasmányhoz, ezért a kolportázs elvonás aaz utca népét is mélyen sérti.

Kende Péter kinyilatkoztatja, hogy a többség szintén hiva a sajtószabadságnak, de a zárt ülést fölöslegesnek tartja s ezért elvbarátaival együtt kivonul a teremből.

Polónyi Géza úgy látja, hogy a többség a parlamentárizmus ellen obstruál.

Az elnök Polónyit egyes kifejezésért rendreutasítja.

Polónyi erre kérte a tanácskozás képességének megállapítását. Harmincegy képviselő volt a teremben s így az elnök kénytelen volt a zárt ülést tíz percre felfüggeszteni.

Szünet után újra kezdődött a zárt ülés s az ellenzék részéről Hock János és Ráth Endre újra a tanácskozásképeség megállapítását kérte. Huszonegy képviselő volt csak a teremben s így újra föl kellett függeszteni az ülést. Az elnök ezt meg is tette, még pedig egy fél órára. Egy órákor újra esengetett az elnök a zárt üléshez. Most Polónyi Géza ismételte meg a tanácskozásképeség megállapítására

vonatkozó kérést. Az ülést újra föl kellett függeszteni, mert nem volt a teremben negyven képviselő. Közben letelt a tanácskozásra szánt idő s erre való hivatkozással az elnök az utolsó zárt ülést megnyitva, ezt konstataulta s nyomban be is rekesztette a zárt ülést.

Öt perc szünet múlva, végül két órákor nyílt ülésben megállapították a holnapi napirendet s a Ház ezzel szétoszlott.

Fürdők Szeged körül.

— Palicstől Dorozsmaig. —

(Saját tudósítónktól.) Kamarás határozottan Szeged rajonjába tartozik. Ártézi fürdője van csak, mint gyógyfürdő tehát nem jöhet számításba. Hatalmas parkjai, továbbá kiépítésre váró villasorai kellemes tartózkodási helyülé teszik azok számára, akik menekülést keresnek a nyári meleg elől. Olesőbb nyaralóhelyülé lehetne fejleszteni, amely megfelelő fürdő és szanatórium építése esetén a könnyebb természetű idegbetegek számára gyógyhely is lehetne. Egy-egy ilyen helynek az Alföldön való kifejlődését nagyban megakadályozza az, ami a városok gyorsabban való kialakulásának is útjában áll, minden intézményünknek a fővárosban való összpontosítása. Majd meglátnánk, mennyire kifejlődnék Kamarás, hogy megindulnának ott az építkezések, megkezdődnének a különböző zsánerrű szórakozóhelyek megalapítása, ha az idegbetegségek egyik tanára, vagy annak asszisztense ott egy modern berendezésű szanatóriumot építené és a legközelebbi őszig azt országosan reklámirozná. Egyelőre csak országosan. Nem mondjuk, hogy direkt a milliomosok keresnék föl ezt a szanatóriumot, amely kitűnő lehetne azoknak a szerényebb sorsu betegeknek, akik sok ok miatt kénytelenek külföldre menni. Szeged nagygyá való fejlődésének útján jelentős lépés lenne aztán az, ha Kamarást villamos közlekedés kapcsolná Szegedhez.

Természetesen ez még annyira távoli dolog, hogy szinte utópiának tetszhetik. Ma még arról van szó, hogy halálos vétek a régi nagy nemtörődomséggel hagyni parlagon ezt a föltétlenül szép helyet.

Dorozsma is itt fekszik Szegedhez alig néhány kilométerre. Minden széppel, jóval megvan áldva ez a hely. Az Alföld legszebb vidékén, fákkal körülvett helyen van a fürdője, amelyről igen előkelő szegedi orvosok a legnagyobb elragadtatással beszélnek. Boross József dr, Hollós József dr és Maschánsszky László dr nem egyszer küldtek súlyos betegeket a dorozsmai fürdőre, hol gyógyulást is találtak a betegek.

Dorozsma közel van Szegedhez és mégis nagyon távol van. Nincs összeköttetésünk. Különben is a dorozsmai fürdő még nagyon primitív állapotban van, szállodája nincs, illetve van, de az nem alkalmas arra, hogy nagyobb számú nyaralónak helyet adjon. A fürdő, eltekintve természeti szépségeitől, még a kezdet kezdetén van.

Ezeket a bajokat segíteni kellene, első sorban is Szeged és Dorozsma között a közlekedési akadályokat kellene leküzdeni. Villamos összeköttetéssel pompásan meg lehetne oldani a kérdést.

Fontos jelentősége lenne a fürdő föllendülésére, ha ott egy szanatórium épülne. Szegednek a fürdő lenne legnagyobb nevezetessége. Növelné Szegeden az idegenforgalmat és így nemcsak esztétikai szempontból, hanem kereskedelmi szempontból is sokat nyerne vele Szeged.

Dorozsma olyan közel van Szegedhez, hogy a város joggal igényt tarthat arra, hogy Dorozsma Szeged fürdője, nyaralóhelye legyen. Dorozsma sorsa Szegedhez van növe, ha Szeged megtudja valósítani ezeket a terveket, úgy Dorozsma is sokat nyer vele, mert akkor föltétlenül elkezdődnek ott az építkezések. Szeged mellett egy új város, egy országoshirű fürdőhely keletkezne.

A két városnak, Szegednek és Dorozsmának össze kellene fogni, hogy ezek a tervek minél hamarabb megvalósuljanak, mert mind a két város érdeke követeli ezt.